

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Θεσσαλονίκη, 27/01/16

Αριθμός απόφασης: 45

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2310554268
ΦΑΞ : 2313333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του πδ 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

ε. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

στ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/4-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/8-4-2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».

ζ. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1006534ΕΞ2014 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β165/19-1-2015) «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

η. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867ΕΞ2015/21-4-2015 (ΦΕΚ Β' 815/7-5-2015) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

θ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την με ημερ. κατάθεσης «.....» και με αρ. πρωτοκόλλου «.....» και «.....» ενδικοφανή προσφυγή του «.....», ΑΦΜ «.....», κατοίκου «.....», κατά των οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ και δη τις 1) υπ.αρ. «.....» πράξη ποσού 415,32€ πλέον πρόσθετου φόρου 498,38 €, συνολικού ποσού 913,70 €, 2) υπ.αρ. «.....» πράξη ποσού 1.037,53 € πλέον πρόσθετου φόρου 1.245,04€, συνολικού ποσού 2.282,57€, και 3) υπ.αρ. «.....» πράξη ποσού 1.444,26 € πλέον πρόσθετου φόρου 1.733,11€, συνολικού ποσού 3.177,37 €, των πράξεων οριστικού προσδιορισμού προστίμου ΦΠΑ και δη τις 1) υπ.αρ. «.....» πράξη με πρόστιμο αξίας 1.245,96€, 2) υπ.αρ. «.....» πράξη με πρόστιμο αξίας 3.112,59 €, και 3) υπ.αρ. «.....» πράξη με πρόστιμο αξίας 4.332,78 €, και των αποφάσεων επιβολής προστίμου 1) υπ.αρ. «.....» ποσού 293,00€ για το 2006, 2) υπ.αρ. «.....» ποσού 293,00€ για το 2007 και 3) «.....» ποσού 293,00€ για το 2008, που εκδόθηκαν από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. «.....».
4. Τις οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ 1) υπ.αρ. «.....» πράξη ποσού 415,32€ πλέον πρόσθετου φόρου 498,38 €, συνολικού ποσού 913,70 €, 2) υπ.αρ. «.....» πράξη ποσού 1.037,53 € πλέον πρόσθετου φόρου 1.245,04€, συνολικού ποσού 2.282,57€, και 3) υπ.αρ. «.....» πράξη ποσού 1.444,26 € πλέον πρόσθετου φόρου 1.733,11€, συνολικού ποσού 3.177,37 €, και τις οριστικές πράξεις οριστικού προσδιορισμού προστίμου ΦΠΑ 1) υπ.αρ. «.....» πράξη με πρόστιμο αξίας 1.245,96€, 2) υπ.αρ. «.....» πράξη με πρόστιμο αξίας 3.112,59 €, και 3) υπ.αρ. «.....» πράξη με πρόστιμο αξίας 4.332,78 €, και τις αποφάσεις επιβολής προστίμου 1) υπ.αρ. «.....» ποσού 293,00€ για το 2006, 2) υπ.αρ. «.....» ποσού 293,00€ για το 2007 και 3) «.....» ποσού 293,00€ για το 2008, που εκδόθηκαν από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. «.....».
5. Τις από «.....» απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από «.....» εισήγηση του Γραφείου Επανεξέτασης του Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας.

Σε εκτέλεση της υπ.αρ. «.....» εισαγγελικής παραγγελίας της Εισαγγελίας Βέροιας για τη διερεύνηση φορολογικών αδικημάτων από αγρότες ειδικού καθεστώτος και του υπ.αρ. «.....» εγγράφου του Πταισματοδικείου Βέροιας, εκδόθηκε η υπ.αρ «.....» εντολή διενέργειας προσωρινού ελέγχου ΦΠΑ από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. «.....» σε βάρος της προσφεύγουσας.

Από τον ως άνω έλεγχο εκδόθηκε η από «.....» έκθεση μερικού ελέγχου επιστροφής ΦΠΑ αγροτών ειδικού καθεστώτος της Δ.Ο.Υ. «.....», με βάση την οποία κρίθηκε ότι για τις χρήσεις 2006, 2007 και 2008 δεν υποβλήθηκαν από τον ελεγχόμενο δηλώσεις ΟΣΔΕ, δεν προέκυψε από τις δηλώσεις Ε9 να έχει κάποιο αγροτεμάχιο στην κατοχή του, δεν προέκυψε από τις φορολογικές δηλώσεις εισοδήματος να μίσθωσε αγροτεμάχια για να καλλιεργήσει αγροτικές παραγωγές και δεν δηλώθηκαν γεωργικά εισοδήματα για τη χρήση 2008, ενώ για τη χρήση 2006 δηλώθηκαν γεωργικά εισοδήματα από τομάτες και αγγούρια από 2 στρέμματα και για τη χρήση 2007 δηλώθηκαν 6 στρέμματα φυτ.δέντρα, ενώ αιτήθηκε επιστροφή για καλλιέργεια μήλων. Για τις παραπάνω χρήσεις ο προσφεύγων αιτήθηκε και έλαβε μέσω αγροτικών συνεταιρισμών επιστροφή ΦΠΑ αγροτών ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41 του Ν 2859/2000, χωρίς όμως να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ως άνω άρθρου και έτσι οι εκκαθαρίσεις που εκδόθηκαν κρίθηκαν από τον έλεγχο εικονικές ως προς την συναλλαγή.

Με βάση την ως άνω έκθεση ελέγχου καταλογίστηκαν σε βάρος του προσφεύγοντος για μη νόμιμη επιστροφή ΦΠΑ οι παρακάτω οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ : 1) για την χρήση «.....» η υπ.αρ. «.....» ποσού 415,32€ πλέον πρόσθετου φόρου 498,38 €, συνολικού ποσού 913,70€, 2) για την χρήση «.....» η υπ.αρ. «.....» ποσού 1.037,53 € πλέον πρόσθετου φόρου 1.245,04€, συνολικού ποσού 2.282,57€, και 3) για την χρήση «.....» η υπ.αρ.

«.....» ποσού 1.444,26 € πλέον πρόσθετου φόρου 1.733,11€, συνολικού ποσού 3.177,37 €. Επίσης, σύμφωνα με τις κυρώσεις του αρ 6 του Ν 2523/97 επιβλήθηκαν ειδικά πρόστιμα ισόποσα με το τριπλάσιο του φόρου που επιστράφηκε με τις παρακάτω πράξεις οριστικού προσδιορισμού προστίμου ΦΠΑ : 1)για την χρήση «....» η υπ.αρ. «.....» με πρόστιμο αξίας 1.245,96€, 2)για την χρήση «.....» η υπ.αρ. «.....» με πρόστιμο αξίας 3.112,59 €, και 3)για την χρήση «.....» η υπ.αρ. «.....» με πρόστιμο αξίας 4.332,78 €. Επίσης, εκδόθηκαν σε βάρος του οι υπ.αρ. «.....» απόφαση επιβολή προστίμου ποσού 293,00€ για το «.....», υπ.αρ. «.....» απόφαση επιβολή προστίμου ποσού 293,00€ για το «.....» και «.....» απόφαση επιβολή προστίμου ποσού 293,00€ για το «.....».

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ και προστίμου ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» και να διαγραφούν τα καταλογισθέντα με τις ως άνω πράξεις ποσά, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

-ότι η φορολογική αρχή παραβίασε το νόμο, καθόσον έκανε έλεγχο μόνο στο λήπτη και όχι στους εκδότες των εικονικών φορολογικών στοιχείων, και ότι σε κάθε περίπτωση δεν αποδεικνύονται οι καταλογιζόμενες παραβάσεις,

-ότι η φορολογική αρχή δεν κοινοποίησε στον προσφεύγοντα όλα τα απαιτούμενα έγγραφα, ούτε έλαβε υπόψη της νόμιμα αποδεικτικά μέσα,

-ότι ο προσφεύγων δεν υπέβαλε δηλώσεις καλλιέργειας / εκτροφής ΕΛΓΑ σύμφωνα με το Ν 3877/10, καθόσον ο σχετικός νόμος δίνει δυνατότητα για την υποβολή της εν λόγω δήλωσης και όχι υποχρέωση υποβολής, ιδιαίτερα για το έτος 2012,

-ότι ο προσφεύγων καλλιεργεί τα χωράφια που του παραχώρησε δωρεάν ο πατέρας του στον οποίο και ανήκουν, καθώς και διαθέσιμα στρέμματα του Δημοσίου για τα οποία δεν είχε τίτλους και ως εκ τούτου δεν μπορούσε να τα δηλώσει στο Ε9,

-ότι υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, καθόσον δεν συντάχθηκε φύλλο ελέγχου εισοδήματος, ούτε έγινε νόμιμα η κατάσχεση των σχετικών στοιχείων

- ότι η έκθεση ελέγχου πάσχει από αοριστία και έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας,

- ότι η φορολογική αρχή δεν αναζήτησε την εξόφληση των επίδικων παραστατικών, ούτε έγινε επιτόπιος έλεγχος στις καλλιέργειές της

- ότι παραβιάστηκαν οι αρχές δημοσίου δικαίου, όπως η αρχή της αναλογικότητας και χρηστής Διοίκησης, καθώς και το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ.

Επί της από «.....» και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» και «.....» ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

1. Ως προς τον ισχυρισμό περί μη διενέργειας ελέγχου στους εκδότες εικονικών φορολογικών στοιχείων

Επειδή, ο έλεγχος των αγοραστών των εν λόγω γεωργικών προϊόντων, αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ «.....», σύμφωνα με την ως άνω Δ.Ο.Υ., βρίσκεται σε εξέλιξη, δυνάμει της υπ.αρ. «.....» εντολής για τακτικό έλεγχο που αφορά την επιχείρηση «.....», ΑΦΜ «.....» και της υπ.αρ. «.....» εντολής για τακτικό έλεγχο στην επιχείρηση «.....» με ΑΦΜ «.....», με σοβαρές ενδείξεις για την εικονικότητα των συναλλαγών που αφορούν σε πλήθος μελών των παραπάνω συνεταιρισμών, και ως εκ τούτου είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος.

2. Ως προς τον ισχυρισμό περί μη κοινοποίησης εγγράφων από τη Φορολογική αρχή

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Ν 4174/2013 «Η Φορολογική Διοίκηση γνωστοποιεί εγγράφως στο φορολογούμενο τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου, εφόσον προκύπτει διαφοροποίηση της φορολογικής οφειλής σε σχέση με τις δηλώσεις που έχει υποβάλλει ο φορολογούμενος, καθώς και τα στοιχεία που αιτιολογούν τη διαφοροποίηση. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την παραλαβή της έγγραφης γνωστοποίησης...».

Επειδή, η αρμόδια ελεγκτική αρχή κοινοποίησε στον προσφεύγοντα το υπ.αρ.πρωτ. «.....» σημείωμα διαπιστώσεων φορολογικού ελέγχου κατά τις διατάξεις του άρθρου 28 Ν 4174/2013, με το οποίο του γνωστοποιήθηκαν τα αποτελέσματα του ελέγχου, μαζί με κλήση για υποβολή απόψεων κατ'άρθρο 6 του Ν 2690/1999, ενώ όλα τα υπόλοιπα έγγραφα που ισχυρίζεται ο προσφεύγων ότι δεν του κοινοποιήθηκαν, είναι έγγραφα που ο ίδιος υπέβαλε στην αρμόδια ελεγκτική αρχή και σε κάθε περίπτωση είχε λάβει γνώση αυτών.

Επειδή, ο ελεγχόμενος και ήδη προσφεύγων απάντησε με το υπ.αρ. πρωτ. «.....» υπόμνημά του στην ως άνω κλήση, το δε υπόμνημά του δεν έγινε δεκτό από τον έλεγχο, η αρμόδια ελεγκτική αρχή του κοινοποίησε τις υπ.αρ. «.....», «.....» και «.....» οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ, καθώς και τις υπ.αρ. «.....», «.....» και «.....» οριστικές πράξεις προσδιορισμού προστίμου ΦΠΑ, με τις οποίες του επιβλήθηκε ΦΠΑ και πρόστιμο ΦΠΑ για τις διαχειριστικές χρήσεις 2006, 2007, 2008.

Με βάση τα ανωτέρω αποδεικνύεται ότι κοινοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα, νόμιμα, όλα τα απαιτούμενα έγγραφα και με τον τρόπο αυτό δεν παραβιάσθηκε το δικαίωμά του ως φορολογούμενου να λάβει γνώση των πορισμάτων του ελέγχου και να καταθέσει τις απόψεις του επ'αυτών, πριν την έκδοση σε βάρος του δυσμενούς καταλογιστικής πράξης της Διοίκησης, ενώ σε κάθε περίπτωση έλαβε γνώση όλων των εγγράφων που τον αφορούσαν και τα οποία χρησιμοποίησε ο έλεγχος.

3. Ως προς τον ισχυρισμό ότι νομίμως δικαιούταν επιστροφή ΦΠΑ ως αγρότης ειδικού καθεστώτος

Επειδή, στο άρθρο 41 του Ν 2859/2000 ορίζεται ποιοι αγρότες υπάγονται στο ειδικό καθεστώς και ειδικότερα «Οι αγρότες, οι οποίοι κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο πραγματοποίησαν ακαθάριστα έσοδα από την πώληση αγροτικών προϊόντων παραγωγής τους και την παροχή αγροτικών υπηρεσιών κατώτερα των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ και δικαιούνταν να λάβουν δικαιώματα ενιαίας ενίσχυσης κατώτερα των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, υπάγονται στο ειδικό καθεστώς του παρόντος άρθρου, με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος. Οι εν λόγω αγρότες δεν υποχρεούνται στην τήρηση βιβλίων και την έκδοση στοιχείων και δικαιούνται επιστροφής του φόρου του παρόντος νόμου που επιβάρυνε τις αγορές αγαθών ή λήψεις υπηρεσιών, **τις οποίες πραγματοποίησαν για την άσκηση της εκμετάλλευσής τους.**», ενώ στην παρ 2 εδ δ' αυτού ορίζονται οι προϋποθέσεις υπαγωγής τους στο καθεστώς αυτό «...Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής, ως αξία των παραδιδόμενων προϊόντων ή των παρεχόμενων υπηρεσιών, λαμβάνεται αυτή που προκύπτει από τα οικεία νόμιμα παραστατικά, **με την προϋπόθεση ότι η παραγωγή προϊόντων και η παροχή υπηρεσιών προέρχεται από εκμετάλλευση περιουσιακών στοιχείων που είτε ανήκουν στον αγρότη κατά κυριότητα, είτε έχει το δικαίωμα εκμετάλλευσής με οποιαδήποτε έννομη σχέση.**»

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1246/13-11-2013 στην περίπτωση που κάποιος αγρότης αιτείται επιστροφής ΦΠΑ χωρίς να έχει υποβάλει Αίτηση για την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων ενιαίας ενίσχυσης ή Ενιαία Δήλωση Καλλιέργειας/Εκτροφής του νόμου 3877/2010 και, κατά

συνέπεια, δεν περιλαμβάνεται στο ηλεκτρονικό αρχείο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ή στην περίπτωση που η δήλωση αυτή είναι ανακριβής για οποιονδήποτε λόγο, **ο αγρότης μπορεί να τύχει της επιστροφής μετά από έλεγχο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. των πραγματικών περιστατικών και των στοιχείων που αποδεικνύουν την άσκηση της αγροτικής εκμετάλλευσης.**

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1077/12-4-2011 στην περίπτωση που από τον προληπτικό έλεγχο προκύπτει ότι στην αίτηση για την επιστροφή περιλαμβάνονται **εικονικά ή πλαστά φορολογικά στοιχεία ή υπάρχουν υπόνοιες** ότι τα ποσά που αναγράφονται δεν ανταποκρίνονται σε πραγματικές συναλλαγές εκδίδεται εντολή για να διενεργηθεί άμεσα φορολογικός έλεγχος... Κατά τον έλεγχο αυτό λαμβάνονται υπόψη όλα τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Δ.Ο.Υ., όπως: α) **Τη δήλωση Καλλιέργειας/Εκτροφής** που έχει υποβληθεί για το έτος 2011..., β) **Τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος,** από την οποία προκύπτει το μέγεθος της αγροτικής εκμετάλλευσης.

Επειδή, η μη υποβολή της δήλωσης Καλλιέργειας/Εκτροφής δεν συνιστά λόγο μη αποδοχής της αίτησης επιστροφής ή λόγο άρνησης της επιστροφής στους αγρότες, **αλλά χρησιμοποιείται ως στοιχείο ελέγχου, μαζί με τα υπόλοιπα, προκειμένου να προσδιοριστεί η βασιμότητα του αιτήματος επιστροφής, και να αποκλειστεί η στοιχειοθέτηση της εικονικότητας των συναλλαγών,** πλην όμως οι αγρότες στην πλειοψηφία τους έχουν συμφέρον να υποβάλλουν την εν λόγω αίτηση προκειμένου να κατοχυρώσουν το δικαίωμα τους για επιστροφή ΦΠΑ.

Επειδή, ο προσφεύγων δεν δήλωσε στο Ε9 των ελεγχόμενων ετών ιδιότητα αγροτεμάχια, στερείται δηλαδή νόμιμου τίτλου, αλλά ούτε δήλωσε στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος Ε1 των ετών αυτών εκμίσθωση αγροτεμαχίων από τον πατέρα του ή το δημόσιο, ή άλλως δωρεάν παραχώρηση από τον πατέρα του με αντίτιμο κάτω των 100,00 ευρώ το μήνα κατ'άρθρο 77 Ν 2238/1994, επομένως δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 41 του Ν 2859/2000 κατά τα ανωτέρω, **διότι προϋπόθεση εφαρμογής του ως άνω άρθρου είναι η παραγωγή προϊόντων ή η παροχή υπηρεσιών να προέρχεται από εκμετάλλευση περιουσιακών στοιχείων που είτε ανήκουν στον αγρότη κατά κυριότητα, είτε έχει το δικαίωμα εκμετάλλευσης με οποιαδήποτε έννομη σχέση.**

Επειδή, ο προσφεύγων στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους «.....» (χρήση «.....»), δήλωσε «....» στρέμματα τομάτες και αγγούρια, ενώ ζήτησε επιστροφή ΦΠΑ για μήλα, και στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους «.....» (χρήση «.....») δήλωσε «....» στρέμματα φυτ.δέντρα, ενώ ζήτησε επιστροφή για μήλα, και ως εκ τούτου οι μοναδικές φορολογικές δηλώσεις που υπέβαλε και στις οποίες δήλωσε αγροτικά εισοδήματα αφορούν διαφορετικά είδη από αυτά των αιτήσεων επιστροφής ΦΠΑ.

Από τα ανωτέρω προκύπτει, ότι μετά την εισαγγελική παραγγελία η αρμόδια αρχή προέβη σε έλεγχο διάπραξης φορολογικών αδικημάτων για μη νόμιμη επιστροφή ΦΠΑ από τον προσφεύγοντα ως αγρότης ειδικού καθεστώτος, αξιοποιώντας κάθε στοιχείο που είχε στη διάθεσή του, η έλλειψη δε απαιτούμενων κατά το νόμο προϋποθέσεων για επιστροφή ΦΠΑ, οδήγησε στην έκδοση κατά το νόμο των προσβαλλόμενων πράξεων, απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί νόμιμου δικαιώματός του για επιστροφή ΦΠΑ ως αγρότης ειδικού καθεστώτος.

4. Ως προς τον ισχυρισμό περί μη εικονικότητας των φορολογικών στοιχείων και την καλή πίστη του προσφεύγοντος

Επειδή, όπως έχει κριθεί και από τη νομολογία, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψης εικονικού φορολογικού στοιχείου, με την έννοια ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή όχι όμως όπως εμφανίζεται με τον φερόμενο ως εκδότη του φορολογικού στοιχείου, η

φορολογική αρχή βαρύνεται κατ' αρχήν με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του στοιχείου είναι πρόσωπο φορολογικά ανύπαρκτο, πρόσωπο δηλαδή που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλομένου του), είτε ότι ο εκδότης του στοιχείου είναι πρόσωπο φορολογικά μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικά ανύπαρκτο ή ότι ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν από τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσης του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατό να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε και πάλι ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο Δ.Εφ.Θεσ. 2234/2014, ΣτΕ 506/2012, 4037/2011, 1498/2011, 1184/2010, 2079/2009, 629/2008 347/2006 κ.α.).

Επειδή προκύπτει με σαφήνεια ότι ο προσφεύγων βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου εκδότη και ότι πληρούσε τις προϋποθέσεις για την επιστροφή ΦΠΑ ως αγρότης ειδικού καθεστώτος, ενώ αντιθέτως αυτός μόνο γενικά και παρελκυστικά στο δικόγραφο του αναφέρει ότι εφόσον δεν κατονομάζεται και δεν προσδιορίζεται ποιο είναι το διαφορετικό πρόσωπο, δεν μπορεί η φορολογική αρχή να ισχυρίζεται ότι η συναλλαγή είναι εικονική, καθώς αυτό δεν προκύπτει ούτε από καμία διάταξη νόμου, ούτε από τη νομολογία. Επίσης, όπως διαφαίνεται από το δικόγραφο της ενδικοφανούς προσφυγής, δεν χωρεί ανάλυση, ούτε εξειδίκευση, με την έννοια της απόδειξης, των λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, αλλά απλή αναφορά και επίκλησή τους, καθόσον ο προσφεύγων αναφέρεται επιγραμματικά στο ιστορικό της υπόθεσης, χωρίς όμως να αιτιολογείται για ποιο λόγο η κρίση της φορολογικής αρχής ήταν εσφαλμένη κατά την εκτίμηση των συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, αρκούμενη σε γενικόλογες αιτιάσεις, ενώ η επιταγή της νομολογίας για ειδικότερη αξιολόγηση των ισχυρισμών και των επιχειρημάτων προϋποθέτει συγκεκριμένους λόγους με τους οποίους επιχειρείται να κλονισθεί η αιτιολογία της κρίσης της φορολογικής αρχής για τη μη συνδρομή των προϋποθέσεων της νόμιμης επιστροφής ΦΠΑ ως αγρότης ειδικού καθεστώτος και τη στοιχειοθέτηση της εικονικότητας των συναλλαγών, που στο δικόγραφο της ενδικοφανούς προσφυγής του δεν αναφέρονται.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος, ότι εσφαλμένα χαρακτηρίζονται τα τιμολόγια ως εικονικά φορολογικά στοιχεία είναι νόμω και ουσία αβάσιμος, καθότι αποδεικνύεται η παράβαση της λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων βάσει των διαπιστώσεων από τον οικείο έλεγχο, την συνολική αξιολόγησή τους στη συνημμένη έκθεση ελέγχου των πραγματικών περιστατικών και των σχετικών εγγράφων, συναξιολογουμένων των διαπιστώσεων άλλων αρχών, συνιστούν πλήρη απόδειξη, καλύπτοντας την υποχρέωση του Δημοσίου ν' αποδείξει την εικονικότητα των φορολογικών στοιχείων υπό την έννοια ότι οι συναλλαγές που αναφέρονται σ' αυτά είναι εικονικές, καθόσον ο προσφεύγων δεν δικαιούταν νόμιμη επιστροφή ΦΠΑ ως αγρότης ειδικού καθεστώτος.

5. Ως προς τον ισχυρισμό περί του αναπόδεικτου των παραβάσεων

Επειδή η αρμόδια φορολογική αρχή, με την από «.....» έκθεση μερικού ελέγχου επιστροφής ΦΠΑ αγροτών ειδικού καθεστώτος, βασιζόμενη τόσο στις διενεργηθείσες ελεγκτικές επαληθεύσεις όσο και σε νόμιμα αποδεικτικά μέσα, αλλά και σε έγγραφα που προσκόμισε ο προσφεύγων και σε έγγραφα άλλων υπηρεσιών (δηλώσεις Ε1 και Ε9 ελεγχόμενων χρήσεων, μη υποβολή αίτησης για επιστροφή ΦΠΑ, μη υποβολή εξοφλητικών αποδείξεων, εισαγγελική παραγγελία Εισαγγελίας Βέροιας για διενέργεια ελεγκτικών επαληθεύσεων προκειμένου να διαπιστωθεί η νομιμότητα επιστροφής ΦΠΑ από αγρότες ειδικού καθεστώτος), κατέληξε νομότυπα

στο σχετικό πόρισμα ελέγχου, με βάση το οποίο ο προσφεύγων έλαβε μη νόμιμα, από τη Δ.Ο.Υ. «.....», μέσω συνεταιρισμών, επιστροφές ΦΠΑ τις οποίες δεν δικαιούταν.

Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, ο προσφεύγων ούτε με το σχετικό υπόμνημα που κατέθεσε επί κλήσης για υποβολή απόψεων από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. «.....», αλλά ούτε με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή απέδειξε ότι δικαιούται την επιστροφή ΦΠΑ ως αγρότης ειδικού καθεστώτος, ούτε όμως απέδειξε την καλή πίστη του ως προς την εικονικότητα των φορολογικών στοιχείων, αντίθετα η αρμόδια φορολογική αρχή κατέλεξε σε αιτιολογημένο και σαφές πόρισμα ελέγχου περί μη δικαιούμενη επιστροφής ΦΠΑ, επιβάλλοντας σε βάρος του και πρόστιμο ως λήπτη εικονικών φορολογικών στοιχείων, απορρίπτοντας τους σχετικούς ισχυρισμούς του.

6. Ως προς τον ισχυρισμό περί αοριστίας και μη νόμιμης αιτιολογίας των προσβαλλόμενων πράξεων

Επειδή βασικά στοιχεία της αιτιολογίας της διοικητικής πράξης αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία, εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρεια (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε της πράξης αυτής θεωρείται νόμιμη όταν είναι ειδική, πλήρης ή επαρκής. Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, η αιτιολογία της διοικητικής πράξεως επιβάλλεται να προκύπτει από το σώμα της μόνο όταν προβλέπεται ρητώς από το νόμο (άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, ν. 2690/1999), στην αντίθετη περίπτωση, που είναι και η συνηθέστερη, η αιτιολογία αρκεί να περιέχεται στον φάκελο που συνοδεύει την πράξη (ΣτΕ 208/2012, 4027/2004). Πάντως, και στις περιπτώσεις πράξεων αιτιολογητέων στο σώμα τους, γίνεται δεκτό ότι η αιτιολογία μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου (ΣτΕ 1286/2009, 3875/2008, 2705/2006, 2126/2000).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η έκθεση μερικού ελέγχου επιστροφής ΦΠΑ, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα μαζί με το σημείωμα ελεγκτικών διαπιστώσεων και αποτελεί την αιτιολογία των υπό κρίση οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ (Ι.Δ. Αναστόπουλος - Θ.Π. Φορτσάκης, Φορολογικό Δίκαιο, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2003, σελ. 504), αναγράφει τις διατάξεις εκείνες που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων. Στην ως άνω έκθεση ελέγχου, επίσης, εκτίθενται λεπτομερειακά η συνδρομή των πραγματικών καταστάσεων που στοιχειοθετούν τη μη νόμιμη επιστροφή ΦΠΑ από τον προσφεύγοντα ως αγρότη ειδικού καθεστώτος και την εικονικότητα των συναλλαγών, αλλά και γίνεται η υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον κανόνα δικαίου.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος ότι οι υπό κρίση πράξεις και η συνταχθείσα έκθεση μερικού ελέγχου ΦΠΑ στερούνται επαρκούς αιτιολογίας και είναι αόριστες δεν ευσταθούν, καθότι η εν λόγω έκθεση ελέγχου συνιστά την αναγκαία αιτιολογία των υπό κρίση οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και τη δικαιολογητική βάση του σημειώματος διαπιστώσεων ελέγχου, προσδιορίζοντας επαρκώς και πλήρως τους επιβαλλόμενους φόρους σύμφωνα με τους ισχύοντες νόμους και διατάξεις.

7. Ως προς τον ισχυρισμό περί μη τήρησης νόμιμου τύπου

Επειδή ο έλεγχος έγινε μετά από εισαγγελική παραγγελία της Εισαγγελίας «.....» που διαβιβάστηκε στην αρμόδια φορολογική αρχή από το Πταισματοδικείο «.....», για τη διερεύνηση

φορολογικών αδικημάτων από αγρότες ειδικού καθεστώτος, και ως εκ τούτου τα αποδεικτικά μέσα που λήφθηκαν υπόψη από τον έλεγχο βρίσκονταν στην κατοχή του με νόμιμο τρόπο και επομένως μπορούσαν σε κάθε περίπτωση να χρησιμοποιηθούν.

Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις μη νόμιμης έκδοσης των προσβαλλόμενων πράξεων λόγω μη τήρησης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, καθόσον δεν πρόκειται για διενέργεια ελέγχου πρωτογενώς μετά από εντολή ελέγχου της αρμόδια φορολογικής αρχής και άρα να είναι αναγκαία η κατάσχεση των φορολογικών στοιχείων από τον έλεγχο, όπως νομολογιακά έχει κριθεί, αντίθετα τα εν λόγω στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν από τον έλεγχο στάλθηκαν νόμιμα από το Πταισματοδικείο Βέροιας στα πλαίσια διενέργειας ελέγχου μετά από εισαγγελική εντολή.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι ελήφθησαν υπόψη μη νόμιμα αποδεικτικά μέσα είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

8. Ως προς τον ισχυρισμό περί μη ελέγχου εισροών –εκροών

Επειδή με βάση την αποσταλείσα εισαγγελική παραγγελία, η Δ.Ο.Υ. «.....», μετά από σχετική εντολή, προέβη στη διερεύνηση των προϋποθέσεων για τη μη νόμιμη επιστροφή ΦΠΑ σε αγρότες ειδικού καθεστώτος και ειδικότερα αν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις του άρθρου 41 του Ν 2859/2000 για την επιστροφή ΦΠΑ στον προσφεύγοντα ως αγρότη ειδικού καθεστώτος βάση των στοιχείων που προσκόμισε ή δήλωσε.

Επειδή η φορολογική αρχή, από τις διαπιστώσεις του ελέγχου, τα αποδεικτικά μέσα αλλά και όσα στοιχεία προσκόμισε και επικαλέστηκε ο προσφεύγων, κατέληξε με την έκθεση μερικού ελέγχου ΦΠΑ αγροτών ειδικού καθεστώτος, ότι ο ελεγχόμενος δεν είχε στην κυριότητά του ακίνητα τα οποία καλλιεργούσε, αλλά ούτε εκμίσθωνε από τον πατέρα του αγροτεμάχια, ούτε είχε δωρεάν παραχώρηση αυτών, και ως εκ τούτου μη νόμιμα έλαβε επιστροφή ΦΠΑ ως αγρότης ειδικού καθεστώτος, αποδεικνύοντας και την εικονικότητα των συναλλαγών του.

Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο συγκεκριμένος έλεγχος αφορούσε τη νόμιμη ή μη επιστροφή ΦΠΑ από τον προσφεύγοντα ως αγρότης ειδικού καθεστώτος, και ο οποίος κατέληξε στο ως άνω πόρισμα, χωρίς η αρμόδια φορολογική αρχή να μπορεί να προβεί σε έλεγχο εισροών –εκροών της ελεγχόμενης επιχείρησης, καθόσον ο προσφεύγων ήταν αγρότης ειδικού καθεστώτος και ως εκ τούτου δεν έχει υποχρέωση για τήρηση βιβλίων και στοιχείων, ισχυρισμός που απορρίπτεται σε κάθε περίπτωση ως μη νόμιμος.

9. Ως προς τον ισχυρισμό περί παραβίασης των αρχών της χρηστής διοίκησης και αναλογικότητας

Επειδή, η αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης επιβάλλει στα διοικητικά όργανα να ασκούν τις αρμοδιότητές τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές, τούτο, ωστόσο, δε σημαίνει ότι η αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης μπορεί να εξελιχθεί σε τροχοπέδη για την εφαρμογή της νομιμότητας εκ μέρους των οργάνων της Διοίκησης. Η τελευταία δε, επιτάσσει την έκδοση πράξεων επιβολής προστίμων σε βάρος του φορολογουμένου, όταν από τον γενόμενο σε βάρος του έλεγχο διαγνώσθηκαν αντικειμενικά στοιχεία που στοιχειοθετούν το πραγματικό ορισμένης φορολογικής παράβασης ή τη μη απαλλαγής του από φόρο με βάση συγκεκριμένες διατάξεις νόμων, όπως εν προκειμένω συνέβη με τη μη νόμιμη επιστροφή ΦΠΑ από τον προσφεύγοντα ως αγρότης ειδικού καθεστώτος. Επίσης, δεν παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη, διότι με την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ η διοίκηση εφάρμοσε καλόπιστα το πνεύμα και το γράμμα του νόμου χωρίς να εκμεταλλευτεί μία κατάσταση στην οποία ο διοικούμενος είχε περιέλθει λόγω πλάνης, απάτης ή απειλής και χωρίς να

αίρει εκ των υστέρων, αιφνιδίως ή χωρίς προειδοποίηση, κίνητρα που προέβλεψε οποιοσδήποτε νόμος.

Επειδή δεν υφίσταται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η θέσπιση με τις διατάξεις του Ν 2523/1997 συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού των προστίμων για την ρητώς χαρακτηριζόμενη από το νόμο ως ιδιόζουσα παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, στοχεύοντας, κατά την σχετική εισηγητική έκθεση, στην αποφυγή συμπτωμάτων διαφθοράς και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι οποίοι μπορούν πλέον να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου για κάθε συγκεκριμένη παράβαση, έτσι ώστε να επιβάλλεται για όμοιες περιπτώσεις πρόστιμο της ίδιας βαρύτητας, συναρτώμενο, ευλόγως άλλωστε, με την αξία της οικείας συναλλαγής, ήτοι με μέγεθος αναγκαίως συναφές προς το ύψος της αντίστοιχης φοροδιαφυγής, εξασφαλίζει την ανάγκη διαφάνειας και την σαφήνεια των εις βάρος των παραβατών επιβαλλομένων κυρώσεων. Επομένως, εκ μόνου του ότι η διάταξη του άρθρου 6 του ν. 2523/1997, η οποία καθιστά τυπική την παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, προσδιορίζει το ως άνω πρόστιμο στο τριπλάσιο του φόρου που εξέπεσε, περιορίζοντας την σχετική διακριτική ευχέρεια της φορολογικής αρχής, με δυνατότητα μειώσεως του μόνο στο μισό, όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικώς στο πρόσωπο του εκδότη, δεν αντίκειται στην προβλεπόμενη από το Σύνταγμα αρχή της αναλογικότητας. Και τούτο, διότι δεν θεσπίζει μέτρο προδήλως ακατάλληλο και απρόσφορο ούτε υπερακοντίζει το δημόσιο σκοπό της αποφυγής της διαφθοράς των φορολογικών οργάνων, στον οποίο κυρίως αποβλέπει, του κολασμού του παραβάτη και της αποτροπής παρομοίων παραβάσεων, (ΣτΕ 1402, 2938/2005 - πρβλ. ΣτΕ 139/1998, 956/2009, πρβλ. απόφ. ΔΕΚ της 12-7-2001, υπόθ. C-262/1999, Λουλουδάκης κατά Ελληνικού Δημοσίου). Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί. Συνεπώς, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι το επίμαχο πρόστιμο αποτελεί, λόγω της φύσεως και της σοβαρότητας που μπορεί να έχει κατά περίπτωση, κύρωση «ποινικής φύσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ.1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (Α'256) Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), δεν τίθεται ζήτημα παραβιάσεως της εν λόγω διατάξεως. (ΣτΕ 2402/2010).

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από «.....» και με αρ.πρωτ. «.....» και «.....» ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση των υπ.αρ υπ.αρ. «.....», «.....», «.....» οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ, των υπ.αρ. «.....», «.....», «.....» πράξεων οριστικού προσδιορισμού προστίμων ΦΠΑ και των υπ.αρ. «.....», «.....», «.....» αποφάσεων επιβολή προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....»

Οριστικό φορολογικό αποτέλεσμα της υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα εισήγηση:

A/A	Αριθμός πράξης	Διαχειρ. ή φορολογική περίοδος	Ποσό διαφοράς φόρου	Ποσό πρόσθετου φόρου	Ποσό προστίμου	Συνολικό ποσό καταλογισμού
1	«.....»	«.....»	415,32€	498,38€		913,70 €
2	«.....»	«.....»	1.037,53€	1.245,04€		2.282,57€
3	«.....»	«.....»	1.444,26€	1.733,11€		3.177,37€
4	«.....»	«.....»			1.245,96€	1.245,96€
5	«.....»	«.....»			3.112,59€	3.112,59€
6	«.....»	«.....»			4.332,78€	4.332,78€
7	«.....»	«.....»			293,00€	293,00€
8	«.....»	«.....»			293,00€	293,00€
9	«.....»	«.....»			293,00€	293,00€
ΣΥΝΟΛΟ			2.897,11€	3.476,53€	9.570,33€	15.943.97€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΥΡΙΔΟΥ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).